

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ LUCA
CAPITOLUL 18

Pilda polilor

Știi că sunt un om aspru, care iau ce n-am pus și secer ce n-am semănat ; 23 atunci de ce nu mi-ai pus banii la zarați, pentru ca, la întoarcerea mea, să-i fi luat înapoi cu dobândă ?” 24 Apoi a zis celor ce erau de față : „Luați-i polul și dați-l celui ce are zece poli.” 25 „Doamne”, i-au zis ei, „el are zece poli.” 26 Iar el le-a zis : „Vă spun că celui ce are, i se va da; dar de la cel ce n-are, se va lua chiar și ce are. 27 Cât despre vrăjmașii mei, care n-au vrut să împărătesc eu peste ei, aduceți-i încoace și tăiați-i înaintea mea.” 28 După ce a vorbit astfel, Isus a pornit în frunte și Se suia spre Ierusalim.

Intrarea lui Isus în Ierusalim

29 Când S-a apropiat de Betfaghe și de Betania, înspre muntele numit al Măslinilor, Isus a trimis pe doi din ucenicii Săi 30 și le-a zis : „Duceți-vă în satul dinaintea voastră. Când veți intra în el, veți găsi un măgaruș legat, pe care n-a încălecat nimeni niciodată : dezlegați-l și aduceți-Mi-l. 31 Dacă vă va întreba cineva : „Pentru ce-l dezlegați ?”, să-i spuneți așa : „Pentru că Domnul are trebuință de el.” 32 Cei ce fuseseră trimiși s-au dus și au găsit așa cum le spusese Isus. 33 Pe când dezlegau măgarușul, stăpânii lui le-au zis : „Pentru ce dezlegați măgarușul ?” 34 Ei au răspuns : „Domnul are

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

trebuință de el.” 35 Și au adus măgarușul la Isus. Apoi și-au aruncat hainele pe el și au așezat pe Isus, călare deasupra. 36 Pe când mergea Isus, oamenii își așterneau hainele pe drum. 37 Și când S-a apropiat de Ierusalim, spre coborâșul Muntelui Măslinilor; toată mulțimea ucenicilor; plină de bucurie, a început să laude pe Dumnezeu cu glas tare pentru toate minunile pe care le văzuseră. 38 Ei ziceau : „Binecuvântat este Împăratul care vine în Numele Domnului ! Pace în cer și slavă în locurile preaînalte !” 39 Unii farisei din norod au zis lui Isus : „Învățătorule, ceartă-Ți ucenicii !” 40 Și El a răspuns : „Vă spun că, dacă vor tăcea ei, pietrele vor striga.”

Isus plânge pentru cetate

41 Când S-a apropiat de cetate și a văzut-o, Isus a plâns pentru ea 42 și a zis : „Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi. 43 Vor veni peste tine zile, când vrăjmașii tăi te vor înconjura cu șanțuri, te vor impresura și te vor strânge din toate părțile : 44 te vor face una cu pământul, pe tine și pe copiii tăi din mijlocul tău; și nu vor lăsa în tine piatră pe piatră, pentru că n-ai cunoscut vremea când ai fost cercetată.”

Izgonirea vânzătorilor din Templu

45 În urmă a intrat în Templu și a început să scoată afară pe cei ce vindeau și cumpărau în el. 46 Și le-a zis : „Este scris : „Casa Mea va fi o casă de rugăciune. Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.” 47 Isus învăța în toate zilele pe norod în Templu. (Va continua)

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 169 / D. 28 Mai 2017 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„Iată partea de moștenire a celor ce-L cheamă, a celor ce caută fața Ta, Dumnezeu lui Iacov. – (Oprire)”.
PSALMUL 24 : 6

- Nu este frumos din partea mea !
- „Descalță-te !”
- O piatră scumpă
- Păzește-te să nu cazi !
- Ce-i în gușă și-n căpușă
- Proverbe latine despre virtute
- Să citim Biblia împreună

DE MEMORAT / JOI 1 Iunie 2017

Editorial. Facerea de bine (IX)

Un prinț avea obiceiul să-și petreacă vara la munte, unde locuia în casa unui țăran. Pe o poliță din casă, prințul văzu o Biblie. - „Citești Biblia ?” îl întrebă el pe țăran.

- „Da, Măria Ta, citesc în fiecare zi câte un capitol”, îi răspunse țăranul.

Într-o zi, pe când țăranul nu era acasă, prințul puse un napoleon de aur în Biblie și o așeză la loc. La despărțire, îl sfătui să citească mereu Biblia, căci are să găsească o comoară în ea.

- „Da, Măria Ta, după cum v-am mai spus, citesc în fiecare zi câte un capitol”, îl asigură țăranul. După un an, prințul veni din nou și întrebă :

- „Ai citit Biblia ?”

- „Da, Măria Ta, în fiecare zi câte un capitol”.

- „Ja să văd și eu Biblia”, zise prințul. Și răsfoind-o, dădu de napoleonul pe care-l pusese el acolo. Îl băgă în buzunar și îi spuse țăranului : - „De ce m-ai mințit ? Dacă ai fi citit Biblia, ai fi găsit aurul”. Câte comori de învățături sunt pierdute de cei care nu citesc Biblia în fiecare zi !

Când ne referim la binefacere, de obicei ne gândim la binele pe care îl putem face altcuiva, dar întrebarea este : „Pot să-mi fac și mie un bine ?” În Biblie, în cartea scrisă de Ezra (în capitolul 8 : 22) scrie că el și-a spus :

„Îmi era rușine să cer împăratului o oaste de însoțire și călăreți, ca să ne ocrotească împotriva vrăjmașului pe drum, căci spusese împăratului : „Mâna Dumnezeului nostru este, spre binele lor, peste toți cei ce-L caută, dar puterea și mânia Lui sunt peste toți cei ce-L părăsesc”.

1. Cum să-L caut pe Dumnezeu ? Cu credință, știind că : „... fără credință, este cu neputință să fim plăcuți Lui ! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută”. (Evrei 11 : 6)

În Evanghelia după Matei, (capitolul 7 : 8), Domnul Isus a promis că : „... oricine cere capătă ; cine caută găsește ; și celui ce bate i se deschide”. Inițiativa este a Lui Dumnezeu, EL pune în om, dorul după EL, care poate să vină prin gândul acesta : „Anima îmi zice din partea Ta : „Caută fața Mea !” Și fața Ta, Doamne, o caut !” (Psalmul 27 : 8)

2. Când să încep căutarea Lui Dumnezeu ? Aici și acum ! Prin proorocul Isaia (în capitolul 55 : 6), Dumnezeu a spus : „Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi ; chemați-L câtă vreme este aproape”.

3. În ce constă această căutare și care sunt rezultatele căutării Lui Dumnezeu ? Omul va primi :

- **binecuvântarea Lui Dumnezeu.** În Psalmul 24 : 5 – 6 este scrisă această promisiune : „Acela va căpăta binecuvântarea Domnului, starea după voia Lui dată de Dumnezeul mântuirii lui. Iată partea de moștenire a celor ce-L cheamă, a celor ce caută fața Ta, Dumnezeul lui Iacov”.
- **protecția Divină.** „Căile lui Dumnezeu sunt desăvârșite, cuvântul Domnului este curățat ; El este un scut pentru toți cei ce caută adăpost în El”. (II Samuel 22 : 31)
- **bucuria.** În cartea I Cronici 16 : 10 găsim scris : „Făliți-vă cu Numele Lui cel sfânt ! Să se bucure inima celor ce caută pe Domnul !”

În Biblie avem și un exemplu de căutare a Lui Dumnezeu. În *Evanghelia după Marcu* scrie că : „Simon și ceilalți care erau cu El s-au dus să-L caute ; și, când L-au găsit, I-au zis : „Toți Te caută”. (Marcu 1 : 36 – 37)

Mai concret, ce trebuie să fac ? Unde mă găsesc chiar acum, pot să mă plec pe genunchi și să ÎL rog pe Isus ... să vorbesc cu EL exact cum aş vorbi cu cineva la care țin foarte mult (știind sigur că și el ține la mine). A-L ruga înseamnă a vorbi liber cu EL, chiar dacă nu ÎL văd, cred că EL mă vede, mă aude și mă ascultă. *Spune-I Lui ce te apasă și știe EL ce să facă !*

Povestiri cu tâlc !

Odinioară sfântul Francisc era într-o călătorie cu un tovarăș din Assisi care era dintr-o familie nobilă. Fiindcă Francisc era fără vlagă și bolnav, încăleacă pe măgar.

După un anumit timp, obosit și el de-atâta mers, tovarășul se gândi la originea sa nobilă și se enervă că acum mergea în spatele unui fiu de comerciant, în timp ce acesta mergea pe o vreme îngrozitoare și ajunsese la poarta călare pe măgar. Spre marea sa surprindere, Francisc sări deodată de pe măgar și spuse : „Mi-a venit în minte că nu este frumos din partea mea ca eu să călăresc, iar tu care ești un om mare și distins să mergi pe jos !” Atunci tovarășul începu să plângă și, de rușine, îi mărturisii lui Francisc regretul său de a se fi gândit la așa ceva. (Sursa internet)

În *Eclesiastul* (10 : 20) scrie : „Nu blestema pe împărat, nici chiar în gând, și nu blestema pe cel bogat în odaia în care te culci ; căci s-ar putea întâmpla ca pasărea cerului să-ți ducă vorba, și un sol înaripat să-ți dea pe față vorbele”. În Biblie, Duhul Sfânt este comparat cu un porumbel. EL este Cel care știe ce gândesc și îi poate descoperi acest lucru și celui care este omul Lui. Trebuie să fii foarte atent la ce gândesc !

Rubrica sufletului nemântuit

„Descalță-te !”

În jurul anului 1600 trăia la Roma, Filip Neri. Într-o mănăstire de pe colinele Romei veni în timpul său o superioară despre care se spunea că este sfântă.

Papa I-a trimis pe Filip Neri pentru ca să verifice autenticitatea virtuților ei. Trimisul porni la drum mânăstirii ud learcă și murdar de noroi.

Se prezentă pe nume la poarta mânăstirii și maica portăriță transmise aceasta mai departe superioarei sale. Superioara auzise bineînțeles de Filip Neri și ieși să-i facă o primire demnă. Acesta voia să intre cu cizmele sale murdare. Dar superioara se simți jignită de modul cum el se prezentă și-i spuse rece : „Descalță-te !”

Dar prietenul lui Dumnezeu și cunoscătorul de oameni își luă calul și se întoarse înapoi la papă.

Era de fapt un test, la care superioara mânăstirii a căzut. În viață, de multe ori, pierdem nu pentru greșeli mari, ci pentru unele gesturi mici, pentru vorbele spuse pe un ton decent, dar cu foarte multă răutate în inimă, ele fiind în realitatea spirituală niște săgeți arzătoare, care îl aprind de mânie pe cel cu care vorbim ! *Doamne Isuse, iartă-mă și pe mine de tot răul !*

Versetul de aur al Bibliei

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

199. Nașterea Domnului

Scriitorul bisericesc Tertulian ne-a lăsat pilda următoare : „Un om sărac avea o piatră scumpă. El scăpă piatra într-o prăpastie. Nu știa ce să facă, și își plângea nenorocirea.

Un rege, care trecea cu fiul său pe acolo se opri în loc văzând disperarea și neputința lui.

Regele porunci fiului său să îmbrace haina săracului și coborând în adâncimea să scoată piatra săracului. Fiul împlinește misiunea sa”.

Tertulian ne înfățișează prin pilda sa mărimea îndurării lui Dumnezeu față de omenirea căzută în păcat.

Dumnezeu lasă pe Fiul Său unul născut să îmbrace natura omenească și să mântuiască sufletul cel nemuritor al omenirii, căzut în prăpastie.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **Cave ne cadas** (lat. „Păzește-te să nu cazi!”)

– Erau cuvintele pe care un sclav, plasat anume în spatele învingătorului condus pe vremuri în triumf la Roma, le striga la urechea sărbătoritului pe tot parcursul lungului cortegiu în cadrul căruia, pe un car, era purtat spre Capitoliu. Așadar un avertisment împotriva înfumurării.

• **Ce-i în gușă și-n căpușă** – se zice despre o persoană sinceră, care nu vorbește cu ocol și-ți spune în față tot ce are de spus.

La prima vedere, această expresie românească pare simplă și n-ar solicita explicații, dacă prin „gușă” se înțelege că-i vorba de gură, iar prin „căpușă”, că-i vorba de cap.

Adică : ce-i în cap, e și în gură ; ce-i în minte, e și pe buze ! Iuliu Zanne, însă, în *Proverbele românilor*, consideră că această expresie s-a

născut din comparația cu mugurul viței de vie, care se numește *căpușă* și începe a se deschide de cum se dezgroapă vița. Gura omului care și ea se deschide sinceră, la lumină, se aseamănă deci cu *căpușă* viței de vie. Lui Moise : „Domnul i-a zis : „Cine a făcut gura omului ? ...Oare nu Eu, Domnul ?” (Exod 4 : 11)

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 4. Cinci milioane de minți turmentate

„Nici una din aceste boli ...”, este promisiunea pentru cei ce împlinesc multele sfaturi biblice privitoare la beție. Aici este un pasaj care avertizează în mod precis, dar într-un limbaj pitoresc, asupra aspectelor economice, medicale și sociale ale beției, până și o descriere a delirium-tremensului : „Ascultă fiule și fii înțelept ; îndreaptă-ți inima pe calea cea dreaptă. Nu fi printre cei ce beau vin, nici printre cei ce îmbuibă cu carne. Căci beiful și cel ce se dedă la îmbuibare, sărăcesc și ațipirea te face să porți zdrențe ... Ale cui sunt vaietele ? Ale cui sunt ofțările ? Ale cui sunt neînțelegerile ? Ale cui sunt plângerile ? Ale cui sunt rănirile fără pricină ? Ai cui sunt ochii roșii ? Ale celor ce întârzie la vin și se duc să golească paharul cu vin amestecat ! Nu te uita la vin când curge roșu și face mângăritare în pahar ; el alunecă ușor, dar pe urmă, ca un șarpe, mușcă și înțeață ca un basilic. Ochii ți se vor uita după femeile altora și inima îți va vorbi prostii. Vei fi ca un om culcat în mijlocul mării, ca un om culcat pe vârful unui catarg” ...

Proverbe latine despre virtute (II)

• Oamenii buni se feresc să greșească de dragul virtuții. • Virtutea este mai presus decât banul. • Mă înfășor în virtutea mea. • Virtutea nemanifestată nu-i departe de lipsa de pricepere. • Virtutea în sine reprezintă cea mai frumoasă răsplată pentru ea însăși. • Ce valoare au genealogiile fără virtute ? • Cinstea este lăudată, dar îngheață de frig. • Virtutea este singura și unica noblețe. • Din pricina violenței dispăre virtutea. • Virtutea este cea mai frumoasă răsplată. • Virtutea nici nu poate fi dată ca dar și nici nu poate fi primită în dar. • Virtutea își are sălașul printre stele. • Gloria este umbra virtuții. (Din *Proverbe și cugetări latine*, Albatros, 1976).

„Ești sigur că vei ajunge în Cer ?”

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23) **„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”**